

dio – især den lokale Radio Syd – som TV-Syd behandler imidlertid jævnligt forhold af interesse for mindretallet.

De lokale skole- og børnehaveforeninger for det tyske mindretal, der er sluttet sammen i Det Tyske Skole- og Sprogforbund (Deutscher Schul- und Sprachverein) driver 24 børnehaver og i alt 17 skoler. Disse er 15 folkeskoler, heraf fem centralskoler, et gymnasium (Deutsches Gymnasium i Aabenraa) og en efterskole i Tinglev. Undervisningssproget i skolerne er tysk, men en bred uddannelse i dansk sprog og litteratur er obligatorisk. På det tyske gymnasium er undervisningssproget ligeledes tysk med supplerende undervisning i dansk sprog og litteratur, der fører op til en fuld dansk studentereksamen. De tyske privatskoler modtager i lighed med andre private skoler offentligt tilskud. Herudover yder staten i henhold til lov om friskoler og private grundskoler m.v. et supplerende tilskud til de tyske mindretalsskoler, der fordeles af Deutscher Schul- und Sprachverein.

III. Konventionens indhold.

Rammekonventionen er det første juridisk bindende multilaterale instrument, der omhandler den generelle beskyttelse af nationale mindretal. Dets formål er at specificere de juridiske principper, som staterne forpligter sig til at respektere for at sikre beskyttelsen af nationale mindretal. Konventionen er en rammekonvention, der hovedsagelig indeholder program-type bestemmelser, der angiver de mål, som staterne forpligter sig til at forfølge. Bestemmelserne, der ikke vil være direkte anvendelige, giver staterne en vis margin ved gennemførelsen af konventionen, således at de vil kunne tage særlige omstændigheder i betragtning.

Rammekonventionen indeholder ingen definition af begrebet »nationalt mindretal«, idet det ved udarbejdelsen af konventionen erkendtes, at det på indværende tidspunkt ikke var muligt at udarbejde en definition, der ville kunne opnå generel støtte hos alle Europarådets medlemsstater.

Gennemførelsen af de principper, der indeholdes i rammekonventionen, vil skulle ske gennem national lovgivning og passende regeringsforanstaltninger. Konventionen indebærer ikke nogen anerkendelse af kollektive rettigheder, idet den lægger vægten på beskyttelsen af personer, der tilhører nationale mindretal, som kan udøve deres rettigheder individuelt eller i fællesskab med andre (jf. om art. 3, stk. 2 nedenfor).

Rammekonventionen indeholder en præambel og 32 artikler, der er opdelt i 5 afsnit.

Afsnit I (art. 1-3) indeholder visse grundlæggende

principper.

Afsnit II (art. 4-19) indeholder en række specifikke principper.

Afsnit III (art. 20-23) indeholder forskellige bestemmelser vedrørende fortolkningen og anvendelsen af rammekonventionen.

Afsnit IV (art. 24-26) indeholder bestemmelser om overvågningen af konventionens gennemførelse.

Afsnit V (art. 27-32) indeholder sædvanlige afsluttende bestemmelser.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Præamblen

I *præamblen* redegøres for rammekonventionens baggrund og formål, og der henvises i denne forbindelse til de andre internationale instrumenter, der har udgjort en kilde til inspiration ved udarbejdelsen af rammekonventionen, d.v.s. Den europæiske Menneskerettighedskonvention og FN og CSCE (nu OSCE)- instrumenter, der indeholder forpligtelser vedrørende beskyttelsen af nationale mindretal. Under hensyn til, at rammekonventionen også står åben for stater, der ikke er medlemmer af Europarådet, besluttedes det i rammekonventionen at optage en række principper, som medfører rettigheder og friheder, som allerede er sikret i Den europæiske Menneskerettighedskonvention eller i protokollerne hertil. I øvrigt fremhæves det, at den etniske, kulturelle, sproglige og religiøse identitet for enhver person, der tilhører et nationalt mindretal, ikke blot bør respekteres, men der bør også skabes passende forhold, der gør det muligt for dem at udtrykke, bevare og udvikle denne identitet.

Afsnit I

I *art. 1* fremhæves, at beskyttelsen af nationale mindretal og af rettighederne og frihederne for personer, der tilhører disse mindretal, udgør en integrerende del af den internationale beskyttelse af menneskerettigheder. Det fastslås hermed, at beskyttelsen af nationale mindretal ikke udelukkende kan betragtes som staternes indre anliggender. Bestemmelsen skal forstås således, at der ikke er tale om kollektive rettigheder for nationale mindretal, jf. bemærkningerne nedenfor til artikel 3.

Art. 2 indeholder et sæt principper for anvendelsen af rammekonventionen. Selvom de er af generel karakter, har de særlig betydning for det område, der er dækket af rammekonventionen.

Art. 3 indeholder to forskellige, men beslægtede principper. I *stk. 1* fremhæves, at enhver person, der